

Det er vel nok saa, at de fleste, der kommer fra Udlandet og kører i Automobil her, ikke overtræder Loven og ikke kommer til at paaføre Trediemand Skade, og saa alene af præventive Grunde at forlange, at de skulde deponere et ret stort Beløb, forekommer mig ikke korrekt. Den Bestemmelse, som er ført ind i Lovforslaget, om, at Vogne kan holdes tilbage, forekommer mig at være tilstrækkelig, Telefon- og Telegrafmeddelelser gaar jo hurtigere end Automobilkørsel.

Det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange) havde særlig stærke Indvendinger at gøre mod § 33, sidste Stykke. Han fandt, at det er en ubillig Bestemmelse, at „den til Erstatning berettigede kan for Erstatningen holde sig til Køretøjet, hvad enten dette tilhører den kørende eller ikke“, og henstillede, at den Bestemmelse blev forandret eller udgik.

Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Det er ganske rigtigt, at det kan være meget ubehageligt for den, der køber en Automobil, at han en Maaned, et halvt Aar eller et Aar efter kan faa Erstatningskrav, der bliver gjort gældende i Automobilen. Men han har at holde sig til sin Sælger, til den, han har købt Vognen af. Man har for det Ansvar, som for et hvilket som helst andet Hjemmelsansvar, at holde sig til den, der har solgt Automobilen. Det er i saa mange Forhold, at der bliver et Mellemværende mellem Sælger og Køber. Overhovedet vil jeg fraraade at forandre noget som helst i de Bestemmelser, der gælder Erstatning, dem synes jeg netop, man maa opretholde: Straf og Erstatning for uforvarlig Kørsel og saa mere Frihed til at køre.

Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) formente, at det var rigtigere at have den Regel for Passage paa Biveje, at man skulde have Lov at køre paa alle Biveje, medmindre Sogneraadet forbød det. Jeg tror rigtigt nok, at Resultatet vilde blive akkurat det samme, for saa vilde der komme et almindeligt Forbud med Hensyn til alle Biveje fra alle Sogneraad, og saa var man i og for sig lige vidt.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at Kørseltilladelse om Natten burde udvides saaledes, at man kunde faa Lov af Amsraadet til at køre ikke alene fra 12 til 4,

men ogsaa fra 11 til 4. Det er iagttaget i Lovforslaget — endogsaa i mere udvidet Form, end det ærede Medlem henstiller — i § 21, 2det Stykke, idet der kan gives, som der staar, en „almindelig eller personlig Tilladelse til Kørsel paa alle eller enkelte af henholdsvis Amsvejene eller Bivejene enten for hele Natten eller Dele deraf.“ Saa det er ganske overladt til Amsraad eller Sogneraad.

Det ærede Medlem fremhævede dernæst § 18, 2det Stykke, og sagde, at det ærede Medlem kunde altsaa efter den ikke benytte sin Chauffør til at lære sig at køre, uden at Chaufføren havde faaet Authorisation som Lærer. Nej, det er rigtigt nok. Grunden, hvorfor denne Bestemmelse er kommet ind, er den, at det er blevet saaledes, at nogle af disse Herrer, der kørte allervørst i Automobil og ødelagde Automobilkørselen for alle dem, der respekterer Lovens Regler, og som derfor blev fradømt Retten til at køre Automobil — blandt andet en Automobilejer, som nu af andre Grunde ganske vist i det sidste halve Aar har været forhindret i at køre i Automobil og vist heller ikke saa snart kommer til det —, brugte den Trafik, efter at være fradømt Tilladelse til at køre, blot at sætte en Chauffør ved Siden af sig. Saa var han Lærer, sagde de, og saa kørte de lige galt: Vi har ikke Ret til at køre, men vi lærer det, det er Øvelseskørsel, vi kører. Det er for at forhindre den Slags Forhold, at denne Bestemmelse er sat ind.

Det ærede Medlem havde nogle Bemærkninger til § 25. Dertil skal jeg sige, at den er uforandret optaget efter den nuværende Lovs § 24. — Dernæst omtalte det ærede Medlem § 33. Det hviler noget paa en Misforstaaelse af Ordet „Bruger“ i § 33, naar det ærede Medlem mente, at den, der blot her i København satte sig ind i en Automobil og kørte, blev Bruger. Han bliver ikke Bruger i Lovens Forstand. Ordet „Bruger“ er defineret i Lovforslagets § 9 som den Person, „der har varig Raadighed over Køretøjet“ (Knuth: Der staar „benytter“). Der staar „Bruger“, og det forstås, som jeg har angivet. I øvrigt er Bestemmelsen ganske uforandret fra den nugældende Lov, med Hensyn til hvilken der ingen Tvivl har været.